

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Τύπο ΑΚΑ ΓΚΙΟΥΓΝΤΟΥΖ
(Βουλευτού Αγκύρας)

Έγραφη απόλευτικος οια την «Μεσαπαλίευσιν» και κατα νομον
άπαγορεύεται πάμα άναπτυξιδις και εις ἄλλων γλωσσαν μετάφρασις

ΤΟ ΣΑΡΚΟΒΟΡΟ ΟΡΝΕΩ ΜΕΣΣ ΣΤΟ ΣΙΔΕΡΕΜΙΟ ΚΛΟΥΒΙ

Ο Χρύσανθος αὐτή τη φορά ἔκνταξε: Θὰ σωθῶ, θὰ κρεμασθῶ διπλά στηραβά. — Καὶ σύ κωροῦδενεῖς; γίνω, θὰ γίνω, ἔγω, αὐτὴν τὴν στιγμὴ στὸ διέβλο βγήκατε στὸ δρόμο μαζί.

— Ιμά την ἡσυχία σου. Εγὼ σαντρά τὸν κόσμο μόνος μου θὰ ζούσα. Θὰ ἔκλεψα, θὰ ἔκνινα, θὰ ἔφρονευα μιὰ μέρσα... δρι γενέματα λέγω... ἔγω δὲν ἔγαννηθην διὰ νὰ γίνω κλέψτη. Σεῖς μὲν δρέροςτε σαντὴν τὴν θέσι! σεῖς..., τὸ μάνθρωπόμορφα τέρατα! Εγώ δαν γεννήθηκα στοὺς λασπομένους δρόμους τῶν Τακαούλων κλέψτης ήμυνον; ποταπός ήμουν καὶ λωποδητης ήμουν; δλήτης ήμουν η φωνᾶ;

— Καὶ σ' αὐτὸς ἔχει μάπεντησ, θὰ πονέμε πᾶς σὺ βρέθηκες πολὺν καιρὸν στὴν Ἐλλάδα. Έκεῖ ἥρροβιωνίσθη. Ή μέραβιωνιστική σου Ἐλληνής, ήσθηντην εἶχηρα καὶ μάπεντας. 'Α' αὐτὸς τὸ έπεισόδιο πειράχθηκαν τὰ γεννα σου. Εἰς τὸ παλαιὸν Φιληρον βγῆκες μαροστά μων σὰν φρομακισμένος διάβλος. Σὲ ηγάπησα. Σὲ δὲν μὲ μάρπα: Καὶ μάν ποῦ δὲν μὲ μάρπα, γειτονὴ πάντα η μάνθρωπικὰ ποὺ μού δέδεξες;

— Κύνταξε με "Αστρω, ἔγω σὲ τέ τους; μπρεδψιας δὲν ἔρχομαι. Καὶ δὲν αὐτὸ τὸ πανηγύρι γίνεται γὰρ τὴν μαστυφορία γιὰ νὰ μὲ γλυτώσεται; Δὲν μάρφ νετες μάρο μου νὰ ίδηται πᾶς θὰ τὰ καταφέρω μιὰ καρδ. Εγώ ενδόσακο γέρος νὰ κρυψῶ, η θαλασσα, τὰ πάρκα τὰ ξενοδοχεῖα, οἱ κόντες, οἱ μαρκήσιοι οι βαρδῶνι αἱ; εἰνε δικοὶ σαζ.

— "Ωσεις λοιπὸν δὲν μ' ἀγαπᾶς;

— Εσένα! καὶ πολὺ μάλιστα.

— Ητ τότε η θάνατακούσης αὲ μένα η θὰ μὲ χάστης.

— Νὰ σὲ χάσω; ιι εἰπεις; γιατ νὰ μη σὲ χάσω θὰ ἐδεκόμουν νὰ κάμω σαράντα κορμάτια αὐτὸν τὸν γενταίο δάμβολο κι νὰ πιῶ τὸ αἷμα του σὰν κρασί.

— Ο λαρός ελαμει καὶ πίλι πῶς δὲν ήκουνεις τους λόγους του Χρυσάνθου.

— 'Αλλ' έιναι δὲν υπ' ιρχη δι γαρδος Λαντίο δὲν θὰ υπάρχω κι' ἔγω ἀλλ' διαν ζητέοντος ζήτω κι' ἔγω.

— Σᾶς ἔχω καὶ τους δύο.. εἰπειν δι Χρυσάνθου καὶ ἔρεστόμισθε ραρετιν ρωμόνχιαν.

— Κρεμισθῆτε αὐτὸ ἔδω! ἔηχολουθησε λαυῆτε αὐτὸ μπρός μου, αφῆστε με μόνον.

— Μὲ ἀλλα λόγια μᾶς διώχνεις; η ρώτησεν η "Αστρω.

— Σᾶς; διώχνω, ναι μπράβο πού το καταλαβατε. Δὲν σᾶς θέλω! Γασκιούθητε οιαβόλοι. Αφήστε με ήμυνο σᾶς; λέγω

ΑΚΑ ΓΚΙΟΥΓΝΤΟΥΖ

Μυριοφυτωνος
Τηντσιαν, γραμμικη
Γαραγια

Ημερολιθον - Κ/
30/12/1938

(Άκολυθα)

τε πάντοτε

μητρικός

ΟΥΔΑΓ

τε πάντας

διαφοράς

Προσοχή εἰς τὰ και

διότι υπάρχουν πα

Νεστ

HARA

XAI

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Τ' ΠΟΔΟ ΑΚΑ ΓΚΙΟΥΝΤΟΥΖ
(βουλευτοῦ 'Αγκύρας)

'Εγράφη ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν «Μεταπαλίτευσιν» καὶ κατὰ νόμον ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνατύπωσις καὶ εἰς ἄλλον γλωσσαν μετάφραστες

Ἡ πρώτη του δουλειά ἦτο νὰ κατευθυνθῇ εἰς τὸ δωμάτιο τῆς Κυριακίτσας ποὺ ἦτο στὴ γωνία τοῦ δρόμου τῆς Καρναβαλιούλας.

Μόλις ἔφθασε δὲνι χωρὶς νὰ κτυπήσῃ τὸ κουδούνι: ἔδωκε μερικά χτυπήματα μὲ τὰ πόδια του στὴν θύρα την ἥνοιξε καὶ φύγηκε μέσα.

Ἡ Κυριακίτσα δταν ἀντίκρυσε τὰ δύο περίστροφα ποὺ ἀκενμέθησε εἰς τὸ στῆθός της δο Χρύσανθος, ἔγινε κατακίρινος μπό τὸν φύριο

—Ποὺ εἶνε δικός σου;

—Ποιός δικός μου;

—Μήπος ἔχεις καὶ ἄλλον; δο πολιτιάνος σου· γιατί κάνεις πώ; δὲν καταλαβαίνεις;; λέγε γρήγορα εἰδημή σὲ κάρφωσα στὴν στιγμή ἡείρεις πώς δὲν χωρατεύω πρό παντός μὲ τοὺς κροδούς.

—Γιατί τὰ λέας εὐτὰ Χρύσανθε; σὲ ἔχθρικὸ σπῆτι βρίσκεσαι;; δύλιγας φορδάς σὲ γλύτωσε αὐτὸ τὸ δωμάτιο σάν σὲ κυνηγήσανε; αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ σου;

—Αφησε τὰ λούσα καὶ πές μου ποὺ εἶνε αὐτός: «....

—Ο κομισέρη; δο Φαχρῆ τὸν φώναξες.

—Γιὰ νὰ κάμη προδοσίας· γιὰ νὰ μὲ δάση στὰ χέρια ἔννοια του καὶ ἔχω θέματα γιὰ τὴν γοῦνα του.

—Πάλι τὰ ίδια δὲν κατέλαβες τόσον καὶ δὲν χριστιανέ μου ποῖνι εἶνε οἱ φρέλοι σου καὶ ποῖοι εἶνε οἱ ἔχθροι σου; καὶ νὰ ἔρεις πόσου σ' ἀγαπᾶ ἔγω δὲν ήκουσα νὰ πη κακό λόγο γιὰ σένα.

—Ἄς τα αὐτά καὶ δὲν σὲ γλυτώνουν πές μου γρήγορα ποὺ βρίσκεται μεσημέρια σου ίέω. Μῆλα γρήγορα γιατί ἀλλοιδε...

—Εἶπα τὴν ἀλήθεια. Τί θέλεις νὰ συῦ πᾶν φέμματα;

—Ποὺ βρίσκεται σὲ ρωτῶ ἀπάντησα γρήγορα εἰδημή μὲ μιὰ σφαῖρα σὲ στρώνω κάτω. Δὲν ἔχω καὶ δὲν νὰ

χάνω ἐνα... δύο... τείλα.. θὰ μιλήσω;

Ἡ Κυριακίτσα σωριάσθηκε κατὰ

γῆς. Κατέλαβε πῶς δὲν διπήρει τρόπος νὰ ξεφύγῃ. Ἐάν επέμενε νὰ

ἀρνηται ἢ σφαῖρες ἡσαν ἔτοιμες.

Ο Χρύσανθος θὰ τὴν ἔφόνεις μὲ τὴν αὐτὴν ἀπάθεια ώσταν νὰ ἔφορεις

ἔνα σκύλο.

Στάσου εἶπε μὰ ποὺ χάθηκε ἢ

ἐμπιστοσύνη κι ἔγω τὸ ἔχασα σοῦ

λέγω ποσ ἡμπορεῖ νὰ εἴρισκεται.

Καὶ ἐὰν δὲν τὸν εὔρης ἔκει νὰ μὴ

ὑποθέσης πῶς σὲ πούλησε.

—Πάλι θέλεις νὰ μοῦ ξεφύγης

ὄχειρα πάρ' την λοιπὸν δο Χρύ-

σανθος σήκωσε τὴν σκανδάλην ἀπο-

φασισμένος νὰ τελιώσῃ μὲ τὴν

Κυριακίτσα διότι είχε σηματίσει

τὴν πεποιθησίδι τὸν ἀπατοῦσε διὰ

νὰ κερδίσῃ καιρό.

Οταν εἶδε τὰ ἀπροχώρητα ἡ Κυρια-

κίτσα φλιτζήκε στὸν Χρύσανθο καὶ τοῦ

έπιασε παραχλητικῶς τὰ χέρια.

—Η φωτιά να μὲ κάψῃ ἀντε γελῶ.

Μοῦ φοίνετε πῶς θὰ τὸν περίμενε στὸ

ζαχαροπλαστείο ποὺ εἶνε στὴν γωνία

ἴσως νὰ πήγε ἔκει γιὰ νὰ φέγγει μάτι

ίσως τὸν ἐπιτύχης.

Ο Χρύσανθος δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ

περισσότερα καὶ βγήκε βιαστικός.

Πίσω του ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς

Κυριακίτσας:

—Μή τοῦ κάμης κακὸ αὐτὸς σὲ δ-

γαπά πολύ, δὲν εἶδες ἔως τώρα κακὸ

ἀπό τὰ χέρια του.